Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8391
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

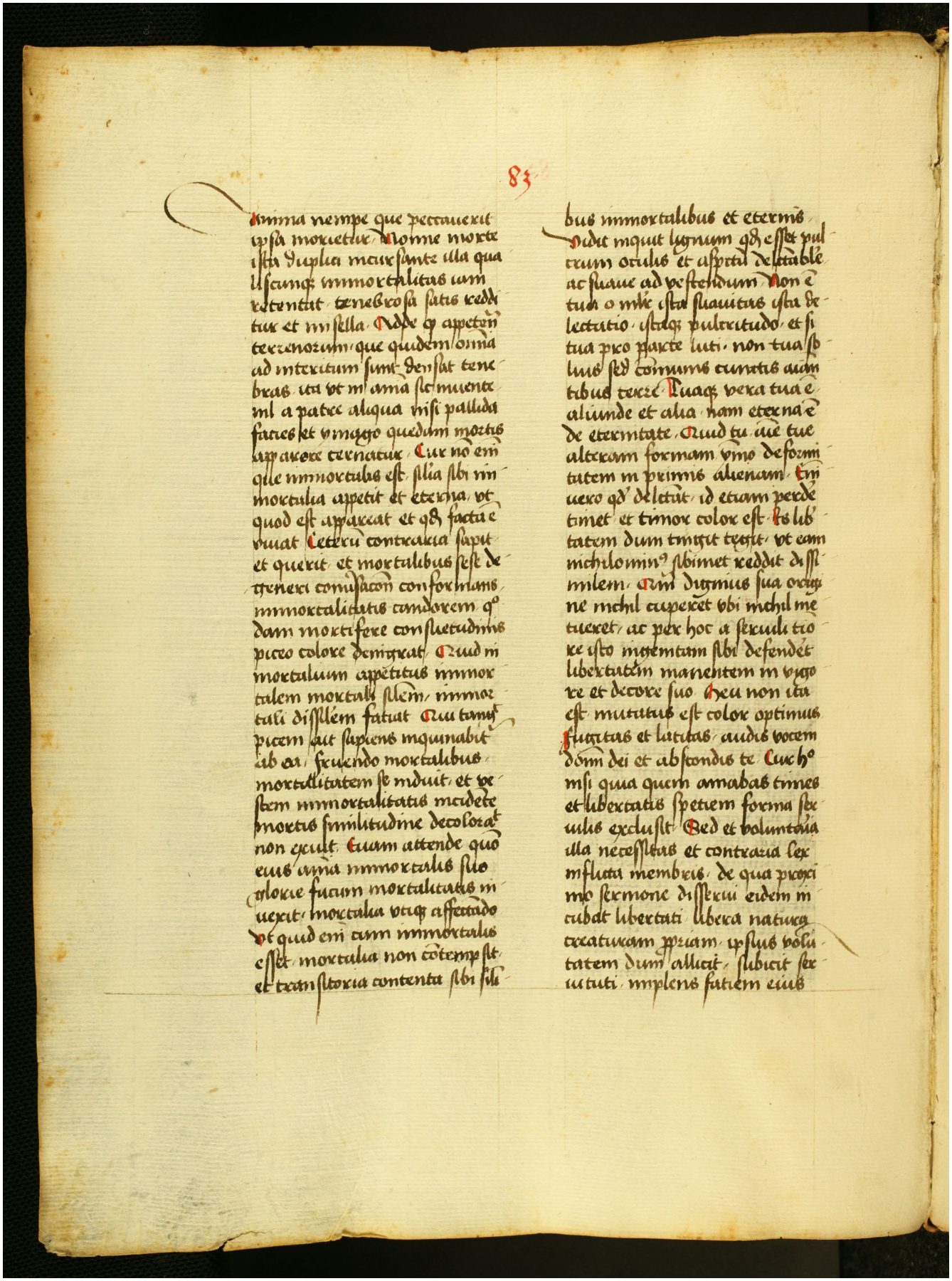

83

Anima nempe que peccauerit
ipsa morietur. Nomine morte
istam duplicem mouit sante illa qua
lis scilicet immortalitatis iam
retentat tenebrosa satis reddi
tur et in stella. Adde q̃ appetentia
terrenorum que quidem omnia
ad interitum sunt. Densat tene
bras. ita vt in anima sic mutente
nil a patre aliquid nisi pallida
facies set vmbrage quedam mortis
apparere creditur. Cur no em
quie immortalis est. filia sibi im
mortalia appetit et eterna. vt
quod est apparcat et qd factu e
duat. Ceterum contraria sapit
et querit. et mortalibus se est de
tenere comisacon conformans
immortalitatis tamdiu rem q̃
dam mortifere consuetudinis
picto colore demigrat. Quid in
mortalium appetitus immor
talem mortalis silem. immor
tali dissilem fatiat. Qui tamq̃
picem aut supiens inquinabit
ab ea. sequendo mortalibus
mortalitatem se induit. et ve
stem immortalitatis incidere
mortis similitudine decolorat
non queuit. Tuam attende quo
eius anima immortalis suo
ornatu fucum mortalitatis in
uexit. mortalia vtq̃ affectando
vt quod eni cum immortalis
esset. mortalia non contemp sit
et tam stoica contenta sibi sili
bus immortalibus et eternis
indut inquit lignum qd esset pul
cum oculis et aspectu delectabile
ac suaue ad vescendum. Non e
tuis o mihi ista suauitas ista de
lectatio. istaq̃ pulcritudo. et si
tua pro parte luti. non tua sp
lius sed communis cunctis anim
tibus tercie. Quaq̃ vera tua e
aliunde et alia. nam eterna e
de eternitate. Quid tu iuc tue
alteram formam vno deformi
tatem in primis alienam. tim
uero qd deletur. id etiam perde
timet et timor color est. Is lib
tatem dum timet tenet. vt eam
michilominus sibimet reddit dissi
milem. Cum dignius sua origi
ne michil cupiret vbi michil me
tueret. ac per hoc a seculi tro
pe isto incrementum sibi defendet
libertatem manentem in vigo
re et decore suo. Heu non ita
est mutitus est color optimus
fugitas et latitas audis vocem
domini dei et abscondis te. Cur ho
mi qua quem amabas times
et libertatis speciem forma se
cuius exclusit. Sed et voluntaria
illa necessitas et contraria lex
influxit membris. de qua proxi
mo sermone disseruimus eidem in
cubat libertati libera natura
creatuam primam ipsius voli
tatem dum allicit. subicit se
mututi implens faciem eius